

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/59/EY,**annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002,****alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston asetuksen 93/75/ETY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

töönnotosta yhteisössä, joka voi koskea myös jäsenvaltioi-
den rannikkovesien kautta kulkevia aluksia.

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja
erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

- (3) Yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta 8 päivänä kesä-
kuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁶⁾
todetaan, että yhteisön toimien tärkeimpiin tavoitteisiin
kuuluu kattavamman tietojärjestelmän luominen.

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

- (4) Alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojär-
jestelmän perustamisen olisi edistettävä onnettomuuk-
sien ja meren pilaantumisen ehkäisyä sekä näistä meri-
ja rannikkoympäristölle, taloudelle ja paikallisväestön
terveydelle aiheutuvien vaikutusten saattamista mahdolli-
simman vähiin. Meriliikenteen ja erityisesti alusten sata-
missa käynnin hallinnan tehokkuus riippuu myös siitä,
että alukset tekevät saapumisilmoitukset riittävän ajoissa
ennakkoon.

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua
menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 24 päivänä helmikuuta 1993 antamassa tie-
donannossa yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta maini-
taan eräänä yhteisön tason tavoitteena sellaisen pakolli-
sen tietojärjestelmän perustaminen, jonka avulla jäsen-
valtiot saisivat nopeasti käyttöönsä kaikki tärkeät tiedot
vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavien
alusten liikkeistä sekä niiden lastien tarkasta sisällöstä.
- (2) Vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia
aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa
matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä 13
päivänä syyskuuta 1993 annetulla direktiivillä
93/75/ETY ⁽⁵⁾ perustettiin järjestelmä, jonka avulla toi-
mivaltaiset viranomaiset saavat tietoja vaarallisia tai
ympäristöä pilaavia aineita kuljettavista aluksista, jotka
ovat matkalla yhteisön satamiin tai jotka lähtevät niistä,
sekä merellä sattuneista vaaratilanteista. Direktiivissä sää-
detään, että komissio esittää uusia ehdotuksia aiempaa
kattavamman sellaisen ilmoitusjärjestelmän käyt-

- (5) Euroopan rannikoilla on otettu käyttöön lukuisia alusten
pakollisia ilmoitusjärjestelmiä Kansainvälisen merenkul-
kujärjestön (IMO) hyväksymien asiaa koskevien sääntö-
jen mukaisesti. Olisi varmistettava, että alukset noudatta-
vat näiden järjestelmien mukaisia ilmoitusvaatimuksia.

- (6) Lisäksi on luotu alusliikennepalveluja ja alusten reittija-
kojärjestelmiä, joilla on merkittävä asema onnettomuuk-
sien ja meren pilaantumisen ehkäisyssä tietyillä ruuhkai-
silla tai meriliikenteen kannalta vaarallisilla merialueilla.
On välttämätöntä, että alukset käyttävät alusliikennepal-
veluja ja noudattavat IMO:n hyväksymiin alusten reittija-
kojärjestelmiin sovellettavia sääntöjä.

- (7) Aluksilla olevien laitteiden teknisessä kehityksessä on
tapahtunut merkittävää edistystä, mikä mahdollistaa
alusten automaattisen tunnistuksen (AIS-järjestelmät)
alusten seurannan tehostamiseksi, sekä matkatietojen tal-
lentamisen (VDR-järjestelmät eli "mustat laatikot") onnet-
tomuuksien jälkeisten tutkimusten helpottamiseksi. Kun
otetaan huomioon näiden laitteiden merkitys merionnet-
tomuuksien ehkäisyä koskevan politiikan laadinnassa,
niistä olisi tehtävä pakollisia aluksilla, jotka harjoittavat
kansallista tai kansainvälistä liikennettä ja käyvät yhtei-
sön satamissa. VDR-järjestelmän avulla saatuja tietoja

⁽¹⁾ EYVL C 120 E, 24.4.2001 s. 67 ja
EYVL 362 E, 18.12.2001, s. 255.

⁽²⁾ EYVL C 221, 7.8.2001, s. 54.

⁽³⁾ EYVL C 357, 14.12.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. kesäkuuta 2001 (EYVL
C 53 E, 28.2.2002, s. 304), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu
19. joulukuuta 2001 (EYVL C 58 E, 5.3.2002, s. 14) ja Euroopan
parlamentin päätös, tehty 10. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu
virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 25. kesäkuuta 2002.

⁽⁵⁾ EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on vii-
meksi muutettuna komission direktiivillä 98/74/EY (EYVL L 276,
13.10.1998, s. 7).

⁽⁶⁾ EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.

voidaan käyttää onnettomuuden syiden tutkimiseen ja ehkäisevästi onnettomuustilanteista saatujen kokemusten hyödyntämiseen. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä näiden tietojen käyttöä kumpaankin tarkoitukseen.

- (8) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten rannikkoasemilla on tarkoituksenmukaisen teknisten laitteiden lisäksi käytettävissään riittävä ja asianmukaisesti koulutettu henkilöstö.
- (9) Tarkat tiedot aluksilla kuljetettavista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista ja muut asiaankuuluvat turvallisuustiedot, kuten tiedot merellä sattuvista vaaratilanteista, ovat olennaisen tärkeitä valmisteltaessa meren pilaantumisen tai pilaantumisvaaran johdosta toteutettavia toimia, ja myös näiden toimien tehokkuuden kannalta. Jäsenvaltioiden satamiin saapuvien tai niistä lähtevien alusten on ilmoitettava nämä tiedot kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai satamaviranomaisille.
- (10) Lasteja koskevien — joskus runsaiden — tietojen siirron ja käytön helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi on suotavaa, että nämä tiedot lähetetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai satamaviranomaiselle sähköisessä muodossa aina kun se on mahdollista. Samasta syystä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon olisi tapahduttava sähköisessä muodossa.
- (11) Kahden tai useamman valtion, joista vähintään yksi on jäsenvaltio, välinen säännöllinen liikenne on voitava vapauttaa jokaista matkaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta, jos kyseiset yritykset ovat luoneet jäsenvaltioita tyydyttävät sisäiset menettelyt, joilla taataan direktiivissä säädettyjen tietojen toimittaminen viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (12) Eräät alukset saattavat käyttäytymisensä tai kuntosaa takia aiheuttaa vaaraa merenkulun turvallisuudelle tai ympäristölle. Jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tällaisten alusten seurantaan ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen niiden aiheuttaman vaaran paheneminen sekä toimitettava hallussaan olevat tällaisia aluksia koskevat tiedot muille jäsenvaltioille, joita asia koskee. Tällaisia asianmukaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa satamavaltioiden suorittaman valvonnan yhteydessä.
- (13) Jäsenvaltioiden on varauduttava merenkulun, ihmishengen sekä meri- ja rannikkoympäristön turvallisuuteen kohdistuviin uhkiin, jotka aiheutuvat vaaratilanteista, onnettomuuksista tai tietyistä muista merellä syntyvistä tilanteista ja meressä ajelehtivista ympäristöä pilaavista lautoista tai esineistä. Jäsenvaltioiden etsintä- ja pelastusalueella tai talousvyöhykkeellä taikka vastaavalla alueella

purjehtivien alusten päälliköiden olisi tämän vuoksi ilmoitettava rannikkovaltioiden viranomaisille tällaisista tapahtumista ja annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi erityistilanteensa perusteella voitava joustaa edellä mainittujen, ilmoitusvelvollisuuteen liittyvien maantieteellisten alueiden valinnassa.

- (14) Kun merellä sattuu vaaratilanne tai onnettomuus, kaikkien liikenteeseen osallistuvien tahojen täysimittainen yhteistyö edistää merkittävästi toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien toimien tehokkuutta.
- (15) Jos jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen pätevä sääpalvelun merenkulkijoille antaman sääennusteen perusteella katsoo, että poikkeuksellisen huonot sää- tai meriolosuhteet vaarantavat vakavasti ihmishengen turvallisuuden tai aiheuttavat ympäristön pilaantumisvaaran, sen olisi ilmoitettava asiasta kyseiseen satamaan saapuvan tai satamasta lähtevän aluksen päällikölle, ja ne voivat toteuttaa muut asiaankuuluvat toimenpiteet. Toimenpiteisiin voi kuulua kielto saapua satamaan tai lähteä satamasta, kunnes tilanne on palautunut normaaliksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta velvoitetta auttaa merihädässä olevia aluksia. Turvallisuusriskiin tai ympäristön pilaantumisvaaraan liittyvissä tapauksissa ja kyseisen sataman erityisolosuhteet huomioon ottaen toimivaltainen viranomainen voi suositella, että alukset eivät lähde satamasta. Jos aluksen päällikkö kuitenkin päättää lähteä satamasta, hän tekee sen omalla vastuullaan, ja hänen olisi perusteltava päätöksensä.
- (16) Turvapaikkojen puutteella saattaa olla vakavia vaikutuksia, jos merellä sattuu onnettomuus. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi laadittava suunnitelmat, jotka mahdollistavat sen, että merihätään joutuneet alukset voidaan tarvittaessa ottaa vastaan satamissa tai jollain muulla suojaisalla alueella parhaissa mahdollisissa olosuhteissa. Suunnitelmiin olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä huolehtiminen asianmukaisesta avustuksesta ja pelastuskalustosta sekä välineistöstä uhkaavan pilaantumisen varalta. Sataman, joka ottaa vastaan merihädässä olevan aluksen olisi voitava luottaa siihen, että tästä aiheutuvat mahdolliset kulut ja vahingot korvataan nopeasti. Tästä syystä komission olisi tarkasteltava, voidaanko luoda asianmukainen korvausjärjestelmä niitä yhteisön satamia varten, jotka ottavat vastaan merihädässä olevan aluksen ja voidaanko vaatia, että yhteisön satamaan saapuvan aluksen on oltava asianmukaisesti vakuutettu.
- (17) On tarpeen luoda jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyökehys meriliikennettä koskevan seuranta- ja tietojärjestelmän toteuttamisen edistämiseksi kehittämällä riittävät viestintäyhteydet jäsenvaltioiden viranomaisten ja satamien välille. Lisäksi on täydennettävä alusten tunnistus- ja seurantajärjestelmän kattavuutta sellaisilla

yhteisön merialueilla, joilla se on vielä riittämätön. Yhteisön merialueilla olisi myös luotava tiedonhallintakeskuksia, joiden avulla helpotetaan liikenteen seurantaan ja tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien hyödyllisten tietojen vaihtoa tai jakamista. Jäsenvaltioiden ja komission olisi myös pyrittävä yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(18) Tämän direktiivin tehokkuus riippuu suurelta osin siitä, että jäsenvaltiot valvovat tiukasti sen täytäntöönpanoa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on suoritettava säännöllisin väliajoin asianmukaisia tarkastuksia ja muita tarvittavia toimia varmistaa, että direktiivin vaatimusten täyttämiseksi luodut viestintäyhteydet toimivat tyydyttävällä tavalla. Olisi myös otettava käyttöön seuraamusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että kaikki asianomaiset tahot noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia tai tiettyjen laitteiden asentamista koskevia velvollisuuksia.

(19) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

(20) Tämän direktiivin tiettyjä säännöksiä voidaan muuttaa edellä mainitulla menettelyllä yhteisön ja kansainvälisten asiakirjojen kehityksen sekä tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi edellyttäen, että tällaisilla muutoksilla ei laajenneta direktiivin soveltamisalaa. Tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioimiseksi komission olisi pyydettävä jäsenvaltioita laatimaan asianmukaiset kertomukset tästä täytäntöönpanosta.

(21) Direktiivin 93/75/ETY säännöksiä vahvistetaan, laajennetaan ja muutetaan merkittävästi tällä direktiivillä. Tästä syystä direktiivi 93/75/ETY olisi kumottava.

(22) Koska ehdotetun toiminnan tavoitteita, jotka ovat meriliikenteen turvallisuuden ja tehokkuuden parantaminen, ei voida riittävästi saavuttaa jäsenvaltioiden toimin ja ne voidaan sen vuoksi toiminnan laajuuden ja vaikutusten johdosta saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä, jolla pyritään parantamaan merenkulun turvallisuutta ja tehokkuutta, parantamaan viranomaisten toimintakykyä merellä tapahtuvissa toteutuneissa tai mahdollisissa vaaratilanteissa sekä onnettomuuksissa, mukaan lukien etsintä- ja pelastusoperaatiot, ja edistämään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemistä ja havaitsemista.

Jäsenvaltioiden on suoritettava seurantaa ja toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alusten päälliköt, liikenteenharjoittajat tai laiva-asiamiehet sekä tällaisissa aluksissa kuljetettujen vaarallisten tai ympäristöä pilaavien aineiden laivaajat tai omistajat noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 300.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- sota-aluksiin, sotalaivaston apualuksiin tai muihin aluksiin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion omistuksessa tai käytössä ja joita käytetään ei-kaupallisiin julkisiin palveluihin;
- kalastusaluksiin, perinteisiin aluksiin tai huvialuksiin, joiden pituus on alle 45 metriä;
- alle 5 000 tonnin polttoainesäiliöihin, alusten varastoihin ja aluksella käytettäväksi tarkoitettuihin varusteisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'kansainvälisillä oikeudellisilla asiakirjoilla' seuraavia asiakirjoja:
 - 'MARPOL-yleissopimus' eli alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehty kansainvälinen yleissopimus ja siihen liittyvä vuoden 1978 pöytäkirja,

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 'SOLAS-yleissopimus' eli kansainvälinen yleissopimus ihmishengen turvallisuudesta merellä sekä siihen liittyvät pöytäkirjat ja muutokset,
 - vuoden 1969 kansainvälinen aluksenmittausyleissopimus,
 - vuoden 1969 kansainvälinen yleissopimus väliintulosta öljynsaastuntaonnettomuuksissa aavalla merellä sekä vuoden 1973 pöytäkirja väliintulosta aavalla merellä muista aineista kuin öljystä johtuvissa pilaantumistapauksissa,
 - 'SAR-yleissopimus' eli vuoden 1979 kansainvälinen yleissopimus etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä,
 - 'ISM-säännöstö' eli kansainvälinen turvallisuusjohtamissäännöstö,
 - 'IMDG-säännöstö' eli vaarallisten aineiden kansainvälinen merikuljetussäännöstö,
 - 'IBC-säännöstö' eli vaarallisia kemikaaleja irtolastina kuljettavien alusten rakentamista ja varustamista koskeva IMO:n kansainvälinen säännöstö,
 - 'IGC-säännöstö' eli nesteytettyjä kaasuja irtolastina kuljettavien alusten rakentamista ja varustamista koskeva IMO:n kansainvälinen säännöstö,
 - 'BC-säännöstö' eli kiinteiden irtolastien turvallisia kuljetuskäytäntöjä koskeva IMO:n säännöstö,
 - 'INF-säännöstö' eli säteilytetyn ydinpolttoaineen, plutoniumin ja korkea-aktiivisten jätteiden turvallista kuljetamista aluksilla olevissa säiliöissä koskeva IMO:n säännöstö,
 - 'IMO:n päätöslauselma A.851 (20)' eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöslauselma 851 (20), joka käsittelee alusten ilmoitusjärjestelmiä ja -vaatimuksia koskevia yleisiä periaatteita ja sisältää ohjeet siitä, kuinka ilmoitetaan tilanteista, joissa on mukana vaarallisia aineita, vahingollisia aineita ja/tai merta pilaavia aineita;
- b) 'liikenteenharjoittajalla' aluksen omistajaa tai laivanisäntää;
- c) 'asiamiehellä' henkilöä, jolla on valtuudet tai lupa toimittaa tietoja aluksen liikenteenharjoittajan nimissä;
- d) 'laivaajalla' henkilöä, joka on tehnyt tai jonka nimissä tai lukuun on tehty rahdinkuljettajan kanssa sopimus tavarankuljettamisesta meritse;
- e) 'yhtiöllä' SOLAS-yleissopimuksen IX luvun 1 säännön 2 kappaleessa tarkoitettua yhtiötä;
- f) 'aluksella' kaikkia merialuksia;
- g) 'vaarallisilla aineilla':
- IMDG-säännöstössä luokiteltuja aineita,
 - IBC-säännöstön 17 luvussa lueteltuja vaarallisia nesteitä,
 - IGC-säännöstön 19 luvussa lueteltuja nesteytettyjä kaasuja,
 - BC-säännöstön lisäyksessä B tarkoitettuja kiinteitä aineita.
- Vaarallisilla aineilla tarkoitetaan myös aineita, joiden kuljetukselle on asetettu ennakkoehdot IBC-säännöstön 1.1.3 kohdan tai IGC-säännöstön 1.1.6 kohdan mukaisesti.
- h) 'ympäristöä pilaavilla aineilla':
- öljyjä sellaisina kuin ne on määritelty MARPOL-yleissopimuksen liitteessä I,
 - haitallisia nestemäisiä aineita sellaisina kuin ne on määritelty MARPOL-yleissopimuksen liitteessä II,
 - vahingollisia aineita sellaisina kuin ne on määritelty MARPOL-yleissopimuksen liitteessä III;
- i) 'rahdinkuljetusyksiköllä' rahdin maantiekuljetuksiin tarkoitettua ajoneuvoa, rahdin rautatiekuljetuksiin tarkoitettua vaunua, lastikonttia, säiliöajoneuvoa, säiliövaunua tai siirrettävää säiliötä;
- j) 'osoitteella' nimeä ja yhteystietoja, joiden avulla voidaan tarvittaessa saada yhteys liikenteenharjoittajaan, asiamieheen, satamaviranomaisiin, toimivaltaiseen viranomaiseen tai muuhun valtuutettuun henkilöön tai elimeen, jolla on yksityiskohtaisia tietoja aluksen lastista;
- k) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia ja organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet vastaanottamaan ja välittämään tämän direktiivin nojalla ilmoitettuja tietoja;
- l) 'satamaviranomaisella' toimivaltaista viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltiot ovat kussakin satamassa nimenneet vastaanottamaan ja välittämään tämän direktiivin nojalla ilmoitettuja tietoja;

- m) 'suojapaikalla' satamaa, sataman osaa tai muuta suojaavaa laituri- tai ankkuripaikkaa tai mitä tahansa muuta suojaavaa aluetta, jonka jäsenvaltio on osoittanut merihädässä olevien alusten vastaanottoa varten;
- n) 'rannikkoasemalla' jäsenvaltioiden tämän direktiivin nojalla nimeämää yksikköä, joka voi olla joko alusliikennepalvelu, maissa sijaitseva laitteisto, joka vastaa IMO:n hyväksymästä pakollisesta ilmoitusjärjestelmästä, tai elin, joka vastaa etsintä- ja pelastusoperaatioiden tai meren pilaantumisen ehkäisyä koskevien toimien yhteensovittamisesta;
- o) 'alusliikennepalvelulla' palvelua, jonka tarkoituksena on parantaa alusliikenteen turvallisuutta ja tehokkuutta sekä suojella ympäristöä ja jolla on valmiudet toimia vuorovai-
kutuksessa liikenteen kanssa ja reagoida alusliikennepalvelualueella kehittyviin liikennetilanteisiin;
- p) 'alusten reittijakojärjestelmällä' yhden tai useamman reitin tai reittijakotoimenpiteen muodostamaa järjestelmää, jolla pyritään vähentämään onnettomuusriskiä; siihen kuuluu liikennejakojärjestelmiä, kaksisuuntaisia reittejä, suositeltuja väyliä, vältettäviä alueita, rannikkoliikennealueita, kiertoteitä, varoalueita ja syväväyliä;
- q) 'perinteisillä aluksilla' kaikenlaisia historiallisia aluksia ja niiden jäljennöksiä, mukaan lukien perinteisten purjehdus- ja merimiestaitojen kannustamiseen ja edistämiseen tarkoitettut alukset, jotka yhdessä ovat eläviä kulttuurimonumentteja ja joilla purjehditaan perinteisten merimiestaitojen ja tekniikoiden mukaisesti;
- r) 'onnettomuudella' merionnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaa koskevassa IMO:n säännöstyössä tarkoitettua onnettomuutta.

I JAKSO

ALUSTEN ILMOITTAMINEN JA SEURANTA

4 artikla

Ennakoilmoitus saapumisesta jäsenvaltioiden satamiin

1. Jäsenvaltion satamaan matkalla olevan aluksen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön on ilmoitettava liitteessä I olevan 1 kohdan tiedot satamaviranomaiselle:
- a) vähintään 24 tuntia ennen satamaan tuloa; tai
- b) viimeistään silloin, kun alus lähtee edellisestä satamasta, jos matkan kesto on alle 24 tuntia; tai

- c) jos seuraavaa satamaa ei tiedetä tai se on muuttunut matkan aikana, heti kun tieto on saatavilla.

2. Vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavien alusten, joiden lähtösatama on yhteisön ulkopuolella ja mää-
räsatama jäsenvaltion alueella, on noudatettava 13 artiklassa säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia.

5 artikla

Alusten seuranta niiden saapuessa alueelle, jossa on
käytössä pakollinen alusten ilmoitusjärjestelmä

1. Asianosaisen jäsenvaltion on suoritettava seuranta ja toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki alukset, jotka saapuvat alueelle, jossa on käytössä IMO:n SOLAS-yleissopimuksen V luvun 11 säännön mukaisesti hyväksymä ja yhden tai useamman valtion, joista ainakin yksi on jäsenvaltio, IMO:n kehittämien asiaa koskevien suuntaviivojen ja perusteiden mukaisesti hallinnoima pakollinen alusten ilmoitusjärjestelmä, noudattavat kyseistä järjestelmää ja ilmoittavat vaaditut tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta vaatia täydentäviä tietoja IMO:n päätöslauselman A.851(20) mukaisesti.
2. Kun jäsenvaltio toimittaa uuden pakollisen alusten ilmoitusjärjestelmän IMO:lle hyväksyttäväksi tai ehdotuksen nykyisen ilmoitusjärjestelmän muuttamiseksi, sen on liitettävä ehdotukseensa ainakin liitteessä I olevassa 4 kohdassa mainitut tiedot.

6 artikla

Automaattisten tunnistusjärjestelmien käyttö

1. Kaikissa jäsenvaltion satamissa käyvyissä aluksissa on liitteessä II olevan I kohdan aikataulua noudattaen oltava automaattinen tunnistusjärjestelmä (AIS), joka täyttää IMO:n asettamat suoritusarvovaatimukset.
2. Automaattisella tunnistusjärjestelmällä varustettujen alusten on pidettävä järjestelmänsä aina toiminnassa, paitsi jos kansainvälisissä sopimuksissa, säännöissä tai määräyksissä säädetään navigointitietojen suojelusta.

7 artikla

Alusten reittijakojärjestelmän käyttö

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava seuranta ja toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki alukset, jotka saapuvat alueelle, jossa on käytössä IMO:n SOLAS-yleissopimuksen V luvun 10 säännön mukaisesti hyväksymä ja yhden tai useamman valtion, joista

ainakin yksi on jäsenvaltio, hallinnoima pakollinen alusten reittijakojärjestelmä, käyttävät järjestelmää IMO:n kehittämien asiaa koskevien suuntaviivojen ja perusteiden mukaisesti.

2. Kun jäsenvaltiot ottavat omalla vastuullaan käyttöön alusten reittijakojärjestelmän, jota IMO ei ole hyväksynyt, niiden on otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon IMO:n kehittämät suuntaviivat ja perusteet ja julkaistava kaikki alusten reittijakojärjestelmän turvalliseen ja tehokkaaseen käyttöön tarvittavat tiedot.

8 artikla

Alusliikennepalvelujen noudattamisen seuranta

Jäsenvaltioiden on suoritettava seurantaa ja toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- a) alukset, jotka saapuvat alueelle, jolla sovelletaan yhden tai useamman valtion, joista ainakin yksi on jäsenvaltio, aluemerellä tarjoamaa ja IMO:n kehittämiin suuntaviivoihin perustuvaa alusliikennepalvelua, osallistuvat tähän palveluun ja noudattavat sen sääntöjä;
- b) jäsenvaltion lipun alla purjehtivat alukset tai jäsenvaltion satamaan matkalla olevat alukset, jotka saapuvat jäsenvaltion aluemereren ulkopuolella olevalle alueelle, jolla sovelletaan tällaista IMO:n kehittämiin suuntaviivoihin perustuvaa alusliikennepalvelua, noudattavat tämän palvelun sääntöjä;
- c) kolmannen valtion lipun alla purjehtivat alukset, jotka eivät ole matkalla jäsenvaltion satamaan ja jotka saapuvat jäsenvaltion aluemereren ulkopuolella olevalle alusliikennepalvelualueelle, noudattavat mahdollisuuksien mukaan kyseisen alusliikennepalvelun sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava kyseiselle lippuvaltiolle, jos näitä sääntöjä tällaisella alusliikennepalvelualueella selvästi ja vakavalla tavalla rikotaan.

9 artikla

Alusten ilmoitusjärjestelmän, alusten reittijakojärjestelmän ja alusliikennepalvelun infrastruktuuri

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet voidakseen hankkia asteittain liitteessä II olevan I kohdan aikataulun mukaisesti asianmukaiset laitteet ja maihin sijoitettavat laitteistot alusten automaattisten tunnistusjärjestelmien tietojen vastaanottoa ja käsittelyä varten ottaen huomioon ilmoitusten lähettämisen edellyttämän toiminta-alueen.

2. Kaikkien tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavien laitteiden ja maihin sijoitettavien laitteistojen hankinta-

menettely on saatava päätökseen vuoden 2007 loppuun mennessä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset laitteet tietojen välittämiseksi jäsenvaltioiden kansallisiin järjestelmiin ja vaihtamiseksi niiden välillä ovat toimintavalmiina viimeistään vuoden kuluttua mainitusta ajankohdasta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rannikkoasemilla, joiden tehtävänä on seurata alusliikennepalvelujen ja alusten reittijakojärjestelmien noudattamista, on käytettävissään riittävästi asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä sekä asiaankuuluvat viestintävälineet ja alusten seurantavälineet ja että ne toimivat asiaa koskevien IMO:n suuntaviivojen mukaisesti.

10 artikla

Matkatietojen tallennusjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava seurantaa ja toteutettava kaikki tarvittavat ja asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion satamissa käyvät alukset on varustettu matkatietojen tallennusjärjestelmällä (VDR) liitteessä II olevassa 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi 29 huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/35/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ro-ro-aluksille tai suurnopeusmatkustaja-aluksille mahdollisesti myönnettyt vapautukset päättyvät 5 päivänä elokuuta 2002.

2. VDR-järjestelmän avulla kerätyt tiedot on annettava asianomaisen jäsenvaltion käyttöön jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tapahtuvan onnettomuuden tutkinnan yhteydessä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä tietoja käytetään tutkinnassa ja että niitä analysoidaan asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinnan tulokset julkaistaan mahdollisimman pian sen päättymisen jälkeen.

11 artikla

Onnettomuustutkinta

Jäsenvaltioiden on noudatettava merionnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaa koskevan IMO:n säännösten määräyksiä, kun ne tutkivat merionnettomuuksia tai vaaratilanteita, joissa on osallisena tässä direktiivissä tarkoitettu alus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 1999/35/EY 12 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä tutkittaessa merionnettomuuksia ja vaaratilanteita, joissa ovat osallisina niiden lipun alla purjehtivat alukset.

⁽¹⁾ EYVL L 138, 1.6.1999, s. 1.

II JAKSO

ALUKSILLA OLEVIENT VAARALLISTEN TAI YMPÄRISTÖÄ PILAAVIEN AINEIDEN ILMOITTAMINEN (HAZMAT)

12 artikla

Laivaajan velvollisuudet

Vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita ei saa jäsenvaltion satamassa tarjota kuljetettavaksi tai lastata mihinkään alukseen sen koosta riippumatta, ellei aluksen päällikölle tai liikenteenharjoittajalle ole tehty ilmoitusta, josta käyvät ilmi liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetellut tiedot.

Laivaajan velvollisuus on toimittaa aluksen päällikölle tai liikenteenharjoittajalle tällainen ilmoitus ja varmistaa, että kuljetettavaksi tarjottu lasti todella vastaa ensimmäisen kohdan mukaisesti ilmoitettua lastia.

13 artikla

Ilmoitukset aluksella kuljetettavista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista

1. Jonkin jäsenvaltion satamasta lähtevän, vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavan aluksen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön on aluksen koosta riippumatta ilmoitettava viimeistään aluksen lähtöhetkellä liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot kyseisen jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Yhteisön ulkopuolella sijaitsevasta satamasta tulevan ja jäsenvaltion satamaan tai jonkin jäsenvaltion aluevesillä sijaitsevaan ankkuripaikkaan matkalla olevan, vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavan aluksen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön on aluksen koosta riippumatta ilmoitettava liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa ensimmäinen määräsatama tai ankkuripaikka sijaitsee, viimeistään silloin, kun alus lähtee lastaussatamasta, tai heti kun määräsatama tai ankkuripaikka on tiedossa, jos tätä tietoa ei ole lähtöhetkellä saatavilla.

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön menettelyn, jonka mukaan edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulle aluksen liikenteenharjoittajalle, asiamiehelle tai päällikölle annetaan lupa ilmoittaa liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellut tiedot tapauksesta riippuen joko yhteisössä sijaitsevan lähtösataman tai yhteisössä sijaitsevan määräsataman satamaviranomaiselle.

Käyttöön otetulla menettelyllä on taattava, että toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa saada liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot käyttöönsä milloin tahansa. Tästä syystä kyseisen satamaviranomaisen on säilytettävä liitteessä I olevassa 3 kohdassa lueteltuja tietoja riittävän pitkän ajan, jotta niitä

voidaan käyttää vaaratilanteen tai merionnettomuuden sattuessa. Satamaviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta se voi toimittaa nämä tiedot viipymättä sähköisessä muodossa toimivaltaiselle viranomaiselle tämän esittämästä pyynnöstä mihin vuorokauden aikaan tahansa.

4. Liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai aluksen päällikön on toimitettava liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut lastitiedot satamaviranomaiselle tai toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tiedot on toimitettava sähköisesti aina, kun tämä on mahdollista. Sähköisten viestien vaihdossa on käytettävä liitteessä III esitettyjä syntaksia ja menettelyjä.

14 artikla

Sähköinen tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä

Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä varmistaakseen liitteessä I tarkoitettujen tietojen hallintaan käytettyjen kansallisten järjestelmien yhteenliitettävyyden ja yhteentoimivuuden.

Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi käyttöön otetuilla viestintäjärjestelmillä on oltava seuraavat ominaisuudet:

- tietojenvaihdon on tapahduttava sähköisesti ja sen avulla on voitava vastaanottaa ja käsitellä 13 artiklan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia;
- järjestelmän avulla on voitava toimittaa tietoja mihin vuorokauden aikaan tahansa;
- kunkin jäsenvaltion on voitava pyynnöstä toimittaa viipymättä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot aluksesta ja sen kuljettamista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista.

15 artikla

Vapautukset

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueellaan sijaitsevien satamien välillä tapahtuvan säännöllisen liikenteen 13 artiklassa säädetyistä velvollisuuksista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- edellä tarkoitettua säännöllistä liikennettä harjoittava yhtiö laatii luettelon kyseeseen tulevista aluksista, pitää sen ajan tasalla ja toimittaa sen asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle;
- kutakin tehtyä matkaa koskevat liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellut tiedot voidaan antaa toimivaltaisen viranomaisen käyttöön tämän pyynnöstä. Yhtiön on luotava sisäinen järjestelmä, jolla varmistetaan se, että mainitut tiedot voidaan toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi tämän pyynnöstä mihin vuorokauden aikaan tahansa 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti sähköisessä muodossa.

2. Kun kahden tai useamman valtion, joista ainakin yksi on jäsenvaltio, välillä harjoitetaan säännöllistä kansainvälistä liikennettä, mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista voi pyytää toisilta jäsenvaltioilta, että tälle liikennepalvelulle myönnetään vapautus. Kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden, mukaan lukien rannikkovaltiot, joita asia koskee, on toimittava yhteistyössä myönnettäessä vapautus tälle liikennepalvelulle 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on tarkastettava säännöllisin väliajoin, että edellä 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Jos yksi-kin näistä edellytyksistä jää täyttymättä, jäsenvaltioiden on välittömästi peruutettava vapautus kyseiseltä yhtiöltä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo yhtiöistä ja aluksista, joille on myönnetty vapautus tämän artiklan mukaisesti, sekä ilmoitettava kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista.

III JAKSO

VAARALLISTEN ALUSTEN SEURANTA SEKÄ TOIMINTA MERELLÄ TAPAHTUVISSA VAARATILANTEISSA JA ONNETTOMUUKSISSA

16 artikla

Tiettyjä aluksia koskevien tietojen välittäminen

1. Alusten katsotaan aiheuttavan mahdollisen vaaran merenkululle tai uhan merenkulun tai ihmisten turvallisuudelle tai ympäristölle, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) alukset, jotka matkansa aikana:
 - ovat olleet osallisina 17 artiklassa tarkoitettussa merellä tapahtuneessa vaaratilanteessa tai onnettomuudessa, tai
 - ovat jättäneet täyttämättä tällä direktiivillä säädetty ilmoittamisvelvollisuudet, tai
 - ovat rikkoneet jonkin jäsenvaltion vastuulla olevissa alusten reittijakojärjestelmissä ja alusliikennepalveluissa sovellettavia sääntöjä;
- b) alukset, joiden osalta on olemassa näyttöä tai on perusteltua olettaa, että ne ovat tahallisesti päästäneet öljyä mereen tai muulla tavoin rikkoneet MARPOL-yleissopimusta jonkin jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;
- c) alukset, joilta on evätty pääsy yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai joista jokin jäsenvaltio on tehnyt ilmoituksen satamavaltioiden suorittamasta alusten valvonnasta 19 päivänä

kesäkuuta 1995 ⁽¹⁾ annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY liitteessä I olevan 1 kohdan mukaisesti.

2. Rannikkoasemien, joilla on olennaisia tietoja edellä 1 kohdassa tarkoitetuista aluksista, on välitettävä ne aluksen suunnitellun reitin varrella sijaitsevien muiden jäsenvaltioiden asianomaisille rannikkoasemille.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille edellä 2 kohdan nojalla toimitetut tiedot välitetään asianmukaisille satamaviranomaisille ja/tai muille jäsenvaltion nimeämille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on käytettävissään olevan henkilöstön asettamissa rajoissa suoritettava satamissaan kaikki asiaankuuluvat tarkastukset tai todentamiset joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä, tämän kuitenkaan rajoittamatta satamavaltion suorittamaan valvontaan liittyviä velvollisuuksia. Niiden on ilmoitettava toteuttamiensa toimien tuloksista kaikille asianomaisille jäsenvaltioille.

17 artikla

Merellä tapahtuvista vaaratilanteista ja onnettomuuksista ilmoittaminen

1. Kansainvälisen oikeuden soveltamista rajoittamatta ja kaikkien merenkulun, ihmishengen tai ympäristön turvallisuuden kohdistuvien merkittävien vaarojen ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi jäsenvaltioiden on suoritettava valvontaa ja toteutettava kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden etsintä- ja pelastusalueella tai talousvyöhykkeellä taikka vastaavalla alueella purjehtivan aluksen päällikkö ilmoittaa välittömästi kyseisestä maantieteellisestä alueesta vastaavalle rannikkoasemalle:

- a) kaikista aluksen turvallisuuteen vaikuttavista vaaratilanteista tai onnettomuuksista, kuten yhteentörmäyksestä, pohjakosketuksesta, vauriosta, toimintahäiriöstä tai koneviasta, vuodosta tai lastin siirtymisestä sekä kaikista rungon vioista tai rakenteellisista vioista;
- b) kaikista merenkulun turvallisuutta vaarantavista vaaratilanteista tai onnettomuuksista, kuten aluksen ohjattavuuteen tai merikelpoisuuteen mahdollisesti vaikuttavista häiriöistä sekä kaikista kuljetuskoneistoon, ohjauslaitteisiin, sähköntuotantolaitteisiin taikka navigointi- tai viestintälaitteisiin vaikuttavista vioista;
- c) kaikista tilanteista, jotka saattavat aiheuttaa jonkin jäsenvaltion vesien tai rannikon pilaantumista, kuten ympäristöä pilaavien tuotteiden pääsystä mereen tai tällaisen päästön uhasta;
- d) kaikista merellä havaituista ympäristöä pilaavien aineiden lautoista sekä konteista tai pakkauksista.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/106/EY (EYVL L 19, 22.1.2002, s. 17).

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti lähetetyssä ilmoituksessa on mainittava vähintään aluksen tunnistetiedot, sijainti, lähtösatama, määräsatama, osoite, josta voi saada tietoja aluksessa kuljetetuista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista, aluksella olevien henkilöiden lukumäärä, vaaratilannetta koskevat yksityiskohtaiset tiedot sekä IMO:n päätöslauselmassa A.851(20) tarkoitettut olennaiset tiedot.

18 artikla

Toimenpiteet poikkeuksellisen huonoissa sääolosuhteissa

1. Jos jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset katsovat poikkeuksellisen huonojen sää- tai meriolosuhteiden vallitessa, että niiden meri- tai rannikkoalueilla tai muiden valtioiden meri- tai rannikkoalueilla ilmenee vakava pilaantumisvaara tai että ihmishenkiä on vaarassa:

- a) niiden olisi mahdollisuuksien mukaan annettava kyseisellä satama-alueella olevan ja satamaan saapumaan tai sieltä lähtemään pyrkivän aluksen päällikölle kaikki tiedot sää- ja meriolosuhteista sekä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan niistä kyseiselle alukselle ja sen lastille, miehistölle ja matkustajille mahdollisesti aiheutuvista vaaroista;
- b) ne voivat 20 artiklan mukaisesti toteuttaa kaikki muut asiaankuuluvat toimenpiteet, joihin voi kuulua tietyille alukselle tai aluksille yleensä annettu suositus tai kielto tulla kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan tai lähteä kyseisestä satamasta, kunnes on varmistettu, että vaaraa ihmishengen turvallisuudelle ja/tai ympäristölle ei enää ole, sanotun kuitenkin rajoittamatta velvoitetta auttaa merihädässä olevia aluksia;
- c) niiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet bunkkeripolttoaineen ottamisen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi tai tarvittaessa sen kieltämiseksi rannikkovesillä.

2. Aluksen päällikön on ilmoitettava yhtiölle 1 kohdassa tarkoitetuista asiaankuuluvista toimenpiteistä tai suosituksista. Ne eivät kuitenkaan estä aluksen päälliköä tekemästä ammatillisen arviointinsa pohjalta SOLAS-yleissopimuksen mukaista päätöstä. Jos aluksen päällikön tekemä päätös poikkeaa 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, hänen on perusteltava päätöksensä toimivaltaisille viranomaisille.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien toimenpiteiden tai suositusten on perustuttava jäsenvaltion hyväksymän pätevän säätiöpalvelun merenkulkijoille antamaan säätiödotukseen.

19 artikla

Toimenpiteet merellä tapahtuvissa vaaratilanteissa tai onnettomuuksissa

1. Edellä 17 artiklassa tarkoitettujen merellä tapahtuvien vaaratilanteiden tai onnettomuuksien sattuessa jäsenvaltioiden

on toteutettava kansainvälisen oikeuden mukaisesti kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet, joita tarvitaan merenkulun turvallisuuden, ihmishengen turvallisuuden tai meri- ja rannikkoympäristön suojelun varmistamiseksi.

Liitteessä IV esitetään luettelo, joka ei kuitenkaan ole tyhjentävä, niistä toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa tämän artiklan nojalla.

2. Liikenteenharjoittajan, aluksen päällikön ja aluksessa kuljetettavien vaarallisten tai ympäristöä pilaavien aineiden omistajan on toimittava kansallisen ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti täydessä yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa näiden sitä pyytäessä merellä tapahtuneen vaaratilanteen tai onnettomuuden vaikutusten saattamisessa mahdollisimman vähiin.

3. Jos alukseen sovelletaan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM-säännösten) määräyksiä, aluksen päällikön on säännösten mukaisesti ilmoitettava yhtiölle kaikista 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista merellä tapahtuneista vaaratilanteista tai onnettomuuksista. Saatuaan tiedon tällaisesta tilanteesta yhtiön on välittömästi otettava yhteyttä toimivaltaiseen rannikkoasemaan ja tarvittaessa avustettava sitä.

20 artikla

Suojapaikat

Jäsenvaltioiden on kuultuaan osapuolia, joita asia koskee, laadittava IMO:n asiaa koskevat suuntaviivat huomioon ottaen suunnitelmat siitä, miten ne ottavat vastaan lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä merihädässä olevat alukset. Tällaisten suunnitelmien on toiminnalliset ja ympäristöön liittyvät rajoitukset huomioon ottaen sisällettävä tarvittavat järjestelyt ja menettelyt, joilla varmistetaan, että merihädässä olevat alukset voivat välittömästi mennä toimivaltaisen viranomaisen luvalla suojapaikkaan. Suunnitelmiin on sisällyttävä huolehtiminen asianmukaisesta avustus- ja pelastuskalustosta sekä välineistöstä uhkaavan pilaantumisen varalta, jos jäsenvaltio pitää tätä tarpeellisenä ja mahdollisena.

Merihädässä olevien alusten vastaanottoa koskevat suunnitelmat on kyettävä esittämään pyydettyä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kohdan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä viimeistään 5 päivänä helmikuuta 2004.

21 artikla

Tiedottaminen osapuolille, joita asia koskee

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen rannikkoaseman on tarvittaessa tiedotettava asianomaisilla alueilla yleislähetetäniikalla kaikista 17 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitetuista vaaratilanteista ja onnettomuuksista sekä ilmoitettava kaikista aluksista, jotka aiheuttavat vaaran meriturvallisuudelle, ihmishengen turvallisuudelle tai ympäristölle.

2. Toimivaltaisten viranomaisten, joiden hallussa on 13 ja 17 artiklan nojalla ilmoitettuja tietoja, on toteutettava asianmukaiset järjestelyt, jotta ne voivat milloin tahansa välittää kyseiset tiedot toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tämä pyytää niitä turvallisuuteen liittyvistä syistä.

3. Jäsenvaltion, jonka toimivaltaisille viranomaisille on tämän direktiivin nojalla tai jollain muulla tavoin ilmoitettu tekijöistä, jotka aiheuttavat vaaran tietyille meri- ja rannikko-alueille jossain toisessa jäsenvaltiossa tai lisäävät tällaista vaaraa, on toteutettava asiaankuuluvat toimenpiteet ilmoittaakseen tästä mahdollisimman nopeasti kaikille jäsenvaltioille, joita asia koskee, ja neuvotellakseen näiden kanssa suunnitelluista toimituksista. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toimittava yhteistyössä sopiakseen yhteisen toiminnan toteuttamistavoista.

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta se voi täysimääräisesti hyödyntää ilmoituksia, joita alusten on 17 artiklan nojalla toimitettava niille.

IV JAKSO

LIITÄNNÄISTOIMENPITEET

22 artikla

Toimivaltaisten elinten nimeäminen ja niitä koskevan luettelon julkaiseminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, satamaviranomaiset ja rannikkoasemat, joille tässä direktiivissä säädetty ilmoitukset on tehtävä.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulku-alalle tiedotetaan asianmukaisesti, etenkin alan julkaisujen kautta, edellä olevan 1 kohdan nojalla nimetyistä viranomaisista ja asemista ja tarvittaessa myös niiden toimivaltaan kuuluvasta maantieteellisestä alueesta sekä menettelyistä, jotka on vahvistettu tässä direktiivissä säädettyjen tietojen ilmoittamista varten, ja että nämä tiedot pidetään säännöllisesti ajan tasalla.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo 1 kohdan nojalla nimeämistään viranomaisista ja asemista sekä ilmoitettava sille kaikista luetteloon tehdyistä muutoksista.

23 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö

Jäsenvaltioiden ja komission on toimittava yhteistyössä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

a) tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen tietojen hyödyntäminen parhaalla mahdollisella tavalla, erityisesti kehittämällä

asianmukaiset telemaattiset yhteydet rannikkoasemien ja satamaviranomaisten välille siten, että voidaan vaihtaa tietoja alusten liikkeistä, niiden ennakkoiduista saapumisajoista satamiin sekä niiden lasteista;

b) jäsenvaltioiden rannikkoasemien välisten telemaattisten yhteyksien kehittäminen ja tehostaminen siten, että saadaan selvempi kuva liikenteestä, tehostetaan kauttakulkumatkalla olevien alusten seuranta- ja yksinkertaistetaan ja mahdollisuuksien mukaan myös yksinkertaistetaan merellä kulussa olevilta aluksilta vaadittavia ilmoituksia;

c) yhteisön alusliikenteen seuranta- ja tietojärjestelmän kattavuuden laajentaminen ja/tai sen ajan tasalle saattamisen alusten tunnistamisen ja seurannan tehostamiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden ja komission on toimittava yhteistyössä perustaakseen tarvittaessa pakollisia ilmoitusjärjestelmiä, pakollisia alusliikennepalveluja ja asianmukaisia alusten reittijakojärjestelmiä sekä toimittaakseen ne IMO:n hyväksyttäväksi;

d) tarvittaessa yhteensovitettujen suunnitelmien laatiminen merihädässä olevien alusten vastaanottoa varten.

24 artikla

Tietojen luottamuksellisuus

Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet niille tämän direktiivin nojalla toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden varmistamiseksi.

25 artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpanon valvonta ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava säännöllisin väliajoin tarkastuksia ja muita tarvittavia toimia voidakseen valvoa tämän direktiivin vaatimusten noudattamiseksi perustettujen maissa sijaitsevien telemaattisten järjestelmien toimintaa ja erityisesti niiden kykyä täyttää vaatimukset, joiden mukaan 13 ja 15 artiklan nojalla ilmoitettuja tietoja on voitava vastaanottaa tai välittää viipymättä mihin vuorokauden aikaan tahansa.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomista koskeva seuraamusjärjestelmä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

3. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava lippuvaltiolle ja kaikille muille valtioille, joita asia koskee, 16 ja 19 artiklan sekä tämän artiklan 2 kohdan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä, jotka kohdistuvat muun kuin niiden oman lipun alla purjehtiviin aluksiin.

4. Jos jäsenvaltio toteaa 19 artiklassa tarkoitetun merellä tapahtuvan vaaratilanteen tai onnettomuuden yhteydessä, ettei yhtiö ole kyennyt luomaan tai ylläpitämään yhteyttä alukseen tai asianomaisiin rannikkoasemiin, sen on ilmoitettava tästä sille valtiolle, joka on myöntänyt ISM-vaatimustenmukaisuusasiakirjan ja siihen liittyvän turvallisuusjohtamistodistuksen tai jonka nimissä se on myönnetty.

Jos laiminlyönnin vakavuus osoittaa jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön turvallisuusjohtamisjärjestelmän toiminnan olevan merkittävällä tavalla vaatimusten vastaista, aluksen vaatimustenmukaisuusasiakirjan ja turvallisuusjohtamistodistuksen myöntäneen jäsenvaltion on välittömästi toteuttava tarvittavat toimenpiteet kyseistä yhtiötä vastaan saadakseen vaatimustenmukaisuusasiakirjan ja siihen liittyvän turvallisuusjohtamistodistuksen peruutetuiksi.

26 artikla

Arviointi

1. Jäsenvaltioiden on annettava 5 päivään helmikuuta 2007 mennessä komissiolle kertomus tämän direktiivin ja erityisesti sen 9, 10, 18, 20, 22, 23 ja 25 artiklan täytäntöönpanon edistymisestä. Jäsenvaltioiden on annettava 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä komissiolle kertomus tämän direktiivin täysimääräisestä täytäntöönpanosta.

2. Kuusi kuukautta tämän jälkeen komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdassa mainittujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Komissio selvittää kertomuksissaan, millä tavoin ja missä määrin tämän direktiivin säännökset, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön, edistävät meriliikenteen turvallisuuden pilaantumista.

3. Komissio tutkii tarvetta yhteisön tason toimenpiteisiin, joilla pyritään helpottamaan merihädässä olevien alusten vastaanottamisesta aiheutuneiden kulujen ja vahinkojen korvaamista, vakuutusta tai muuta rahavakuutta koskevat asianmukaiset vaatimukset mukaan lukien, sekä näiden toimenpiteiden toteuttamiskelpoisuutta.

Komissio ilmoittaa 5 päivään helmikuuta 2007 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän tutkimuksen tuloksista.

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Muuttamismenettely

1. Tämän direktiivin 3 artiklassa olevia määritelmiä, viittauksia yhteisön ja IMO:n asiakirjoihin sekä liitteitä voidaan muuttaa 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen niiden saattamiseksi hyväksytyin, muutetun tai voimaansaatetun yhteisön tai kansainvälisen oikeuden mukaisiksi, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

2. Lisäksi voidaan liitteitä I, III ja IV muuttaa 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten pohjalta, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

29 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä helmikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

30 artikla

Kumotaan neuvoston direktiivi 93/75/ETY 5 päivästä helmikuuta 2004.

31 artikla

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan
Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

32 artikla

*Euroopan parlamentin puolesta**Neuvoston puolesta**Puhemies**Puheenjohtaja*

P. COX

M. ARIAS CAÑETE

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

Luettelo ilmoitettavista tiedoista

1. Tiedot, jotka on ilmoitettava 4 artiklan mukaisesti — Yleiset tiedot

- a) Aluksen tunnistetiedot (nimi, radiokutsutunnus, IMO-tunnistenumero tai MMSI-numero)
- b) Määräsatama
- c) Arvioitu saapumisaika määräsatamaan tai luotsiasemalle toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti sekä arvioitu lähtöaika kyseisestä satamasta
- d) Aluksella olevien henkilöiden kokonaismäärä

2. Tiedot, jotka on ilmoitettava 12 artiklan mukaisesti — Lastitiedot

- a) Vaarallisten tai ympäristöä pilaavien aineiden tarkat tekniset nimitykset, niille mahdollisesti annetut Yhdistyneiden Kansakuntien numerot, IMDG-, IBC- ja IGC-säännösten mukaisesti määritellyt IMO:n vaarallisuusluokat ja tarvittaessa alusluokka, joka tarvitaan, kun kyse on säännössä VII/14.2 määritellyistä INF-lasteista, aineiden määrät, ja jos aineita kuljetetaan muissa kuljetusyksiköissä kuin säiliöissä, tällaisten yksiköiden tunnistenumerot
- b) Osoite, josta saa yksityiskohtaisia tietoja lastista

3. Tiedot, jotka on ilmoitettava 13 artiklan mukaisesti

A. Yleiset tiedot

- a) Aluksen tunnistetiedot (nimi, radiokutsutunnus, IMO-tunnistenumero tai MMSI-numero)
- b) Määräsatama
- c) Jäsenvaltion satamasta lähtevän laivan osalta: arvioitu lähtöaika lähtösatamasta tai luotsiasemalta toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti sekä arvioitu saapumisaika määräsatamaan
- d) Yhteisön ulkopuolella sijaitsevasta satamasta saapuvan ja jäsenvaltiossa sijaitsevaan satamaan matkalla olevan aluksen osalta: arvioitu saapumisaika määräsatamaan tai luotsiasemalle toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti
- e) Aluksella olevien henkilöiden kokonaismäärä

B. Lastitiedot

- a) Vaarallisten tai ympäristöä pilaavien aineiden tarkat tekniset nimitykset, niille mahdollisesti annetut Yhdistyneiden Kansakuntien numerot, IMDG-, IBC- ja IGC-säännösten mukaisesti määritellyt IMO:n vaarallisuusluokat ja tarvittaessa INF-säännösten mukainen alusluokka, aineiden määrät ja niiden sijainti aluksella, ja jos aineita kuljetetaan muissa kuljetusyksiköissä kuin säiliöissä, tällaisten yksiköiden tunnistenumerot
- b) Vahvistus siitä, että aluksella on asianmukainen lastiluettelo tai lastaussuunnitelma, jossa kuvataan yksityiskohtaisesti alukseen lastatut vaaralliset tai ympäristöä pilaavat aineet sekä niiden sijainti aluksella
- c) Osoite, josta saa yksityiskohtaisia tietoja lastista

4. Tiedot, joita tarkoitetaan 5 artiklassa

- A. Aluksen tunnistetiedot (nimi, radiokutsutunnus, IMO-tunnistenumero tai MMSI-numero)
- B. Päivämäärä ja kellonaika

- C tai D. Sijainti leveys- ja pituusasteina tai tarkka suuntima ja etäisyys meripeninkulmina selvästi tunnistetavasta maamerkistä
 - E. Kurssi
 - F. Nopeus
 - I. Määräsatama ja arvioitu saapumisaika
 - P. Lasti, ja jos aluksella on vaarallisia aineita, niiden määrä ja IMO-luokka
 - T. Osoite lastitietojen toimittamista varten
 - W. Aluksella olevien henkilöiden kokonaismäärä
 - X. Muita tietoja:
 - bunkkeripolttoaineen ominaisuudet ja arvioitu määrä niiden alusten osalta, jotka kuljettavat yli 5 000 tonnia bunkkeripolttoainetta
 - navigaatiostatus
5. Aluksen päällikön on ilmoitettava niistä välittömästi asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai satamaviranomaiselle tämän liitteen nojalla ilmoitetuissa tiedoissa tapahtuvista muutoksista.
-

LIITE II

ALUKSELLA OLEVIIN LAITTEISIIN SOVELLETTAVAT MÄÄRÄYKSET

I Alusten automaattiset tunnistusjärjestelmät (AIS)

1. Alukset, jotka on rakennettu 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen

Kaikissa matkustaja-aluksissa niiden koosta riippumatta sekä kaikissa aluksissa, joiden bruttovetoisuus on vähintään 300, jotka on rakennettu 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen ja jotka käyvät jäsenvaltion satamassa, on oltava 6 artiklassa tarkoitetut laitteet.

2. Alukset, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002

Kaikki matkustaja-alukset niiden koosta riippumatta ja kaikki alukset, joiden bruttovetoisuus on vähintään 300, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002 ja jotka käyvät jäsenvaltion satamassa, on varustettava 6 artiklassa tarkoitetuilla laitteilla seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) matkustaja-alukset: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2003;
- b) säiliöalukset: viimeistään silloin, kun aluksella suoritetaan ensimmäinen turvalaitteiden katsastus 1 päivän heinäkuuta 2003 jälkeen;
- c) muut alukset, jotka eivät ole matkustaja-aluksia tai säiliöaluksia ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 50 000: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2004;
- d) muut alukset, jotka eivät ole matkustaja-aluksia tai säiliöaluksia ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 10 000 mutta alle 50 000: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2005 tai, kansainvälisillä matkoilla käytettävien alusten osalta, aikaisempi päivä, josta on päätetty IMO:n puitteissa;
- e) muut alukset, jotka eivät ole matkustaja-aluksia tai säiliöaluksia ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000 mutta alle 10 000: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006 tai, kansainvälisillä matkoilla käytettävien alusten osalta, aikaisempi päivä, josta on päätetty IMO:n puitteissa;
- f) muut alukset, jotka eivät ole matkustaja-aluksia tai säiliöaluksia ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 300 mutta alle 3 000: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007 tai, kansainvälisillä matkoilla käytettävien alusten osalta, aikaisempi päivä, josta on päätetty IMO:n puitteissa.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa kotimaan liikennettä harjoittavat matkustaja-alukset, joiden bruttovetoisuus on alle 300, tässä liitteessä säädettyjen alusten automaattista tunnistusjärjestelmää koskevien vaatimusten soveltamisesta.

II Matkatietojen tallennusjärjestelmät (VDR)

1. Seuraaviin luokkiin kuuluvat alukset, jotka käyvät jäsenvaltion satamassa, on varustettava matkatietojen tallennusjärjestelmällä, joka vastaa IMO:n päätöslauselmassa A.861 (20) vahvistettuja suoritusarvostandardeja sekä Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) standardissa nro. 61 996 määritellyjä testivaatimuksia:

- a) matkustaja-alukset, jotka on rakennettu 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen: viimeistään 5 päivänä elokuuta 2002;
- b) ro-ro-matkustaja-alukset, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002: viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen tehtävän ensimmäisen katsastuksen yhteydessä;
- c) muut matkustaja-alukset kuin ro-ro-matkustaja-alukset, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002: viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004;
- d) muut kuin matkustaja-alukset, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000 ja jotka on rakennettu 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen: viimeistään 5 päivänä elokuuta 2002.

2. Seuraaviin luokkiin kuuluvat alukset, jotka on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2002 ja jotka käyvät jäsenvaltion satamassa, on varustettava IMO:n asiaa koskevien vaatimusten mukaisella matkatietojen tallennusjärjestelmällä:
 - a) rahtialukset, joiden bruttovetoisuus on vähintään 20 000: viimeistään IMO:n vahvistamana päivänä tai, jos IMO:n päätöstä ei ole, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007;
 - b) rahtialukset, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000 mutta alle 20 000: viimeistään IMO:n vahvistamana päivänä tai, jos IMO:n päätöstä ei ole, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008.
3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa matkustaja-alukset, jotka liikennöivät ainoastaan kotimaan matkoilla muilla kuin matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja määräyksistä 17 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/18/EY ⁽¹⁾ 4 artiklassa tarkoitettuun A-luokkaan kuuluvilla merialueilla, tässä direktiivissä säädettyistä matkatietojen tallentimista koskevista vaatimuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 144, 15.5.1998, s. 1.

LIITE III

SÄHKÖISET VIESTIT

1. Jäsenvaltioiden on kehitettävä ja ylläpidettävä tarvittavaa Internet- tai X.400-pohjaista viestintäinfrastruktuuria, jotta XML- tai EDIFACT-syntaksia käyttävien järjestelmien välillä voidaan siirtää, vastaanottaa ja muuntaa tietoja.
2. Komissio laatii jäsenvaltioita kuullen rajapinnan valvonta-asiakirjan, jossa kuvataan järjestelmätoiminnot, viestiske-naariot, viestitoiminnot ja viestien väliset suhteet, ja ylläpitää sitä. Viestin ajoitus ja tila esitetään yksityiskohtaisesti samoin kuin tiedonsiirron käytännöt ja parametrit. Rajapinnan valvonta-asiakirjassa määritellään lisäksi vaadittujen viestitoimintojen tietosisältö ja kuvataan kyseiset viestit.
3. Näissä menettelyissä ja infrastruktuurissa olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon muista direktiiveistä, kuten aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa 27 päivänä marraskuuta 2000 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2000/59/EY ⁽¹⁾, johtuvat ilmoitus- ja tiedonvaihtovelvollisuudet.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81.

LIITE IV

Jäsenvaltioiden käytössä olevat keinot merenkulun turvallisuuden tai ympäristön suojelun ollessa uhattuna

(19 artiklan 1 kohdan nojalla toteutettavat toimenpiteet)

Jos alus joutuu 17 artiklassa kuvattuun vaaratilanteeseen tai vastaaviin olosuhteisiin ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo tämän johdosta kansainvälisen oikeuden mukaisesti, että on tarpeen torjua tai lieventää vakavaa ja välitöntä vaaraa tai poistaa tällainen vaara, joka kohdistuu sen rannikkoalueisiin tai niihin liittyviin etuihin, muiden alusten sekä niiden miehistöjen ja matkustajien turvallisuuteen sekä maissa olevien henkilöiden turvallisuuteen, tai se katsoo, että meriympäristöä on suojeltava, kyseinen viranomainen voi muun muassa:

- a) rajoittaa aluksen liikkumista tai ohjata sen määrätylle reitille; tämä vaatimus ei rajoita aluksen päällikön vastuuta aluksen turvallisesta käsittelystä;
 - b) vaatia aluksen päällikköä poistamaan ympäristöön tai meriturvallisuuteen kohdistuva vaara;
 - c) lähettää alukselle arviointiryhmän arvioimaan vaaran astetta, auttamaan aluksen päällikköä tilanteen korjaamisessa ja pitämään toimivaltaisen rannikkoaseman ajan tasalla tilanteesta;
 - d) kehottaa aluksen päällikön tuomaan aluksen suojapaikkaan välittömän vaaran uhatessa tai määrätä aluksen luotsin ohjaukseen tai hinattavaksi.
-